

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu

2005/C 68/01

Priekšlikums *Eurojust* iekšējiem noteikumiem par personas datu apstrādi un aizsardzību (Dokuments, ko 2004. gada 21. oktobra sanāksmē vienprātīgi pieņēmusi *Eurojust* kolēģija un 2005. gada 24. februārī apstiprinājusi Padome) 1

I Informācija

Komisija

2005/C 68/02

Euro maiņas kurss 11

2005/C 68/03

Valsts atbalsts – Ungārijas Republika — Valsts atbalsts Nr. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Starpposma mehānisma procedūra) – *Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.* — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾ 12

2005/C 68/04

Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem — Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu ⁽¹⁾ 27

2005/C 68/05

Punktu-vairākpunktu platjoslas radio frekvenču licenču piešķiršana — Punktu-vairākpunktu platjoslas radio tīkla frekvenču licenču piešķiršanas procedūras 28

2005/C 68/06

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant ⁽¹⁾) 29

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļu)

PRIEKŠLIKUMS EUROJUST IEKŠĒJIEM NOTEIKUMIEM PAR PERSONAS DATU APSTRĀDI UN AIZSARDZĪBU

(Dokuments, ko 2004. gada 21. oktobra sanāksmē vienprātīgi pieņēmusi Eurojust kolēģija un 2005. gada 24. februārī apstiprinājusi Padome)

(2005/C 68/01)

I SADAĻA

DEFINĪCIJAS

1. pants

Definīcijas

Šajā reglamentā un jebkurā citā ar to ieviešanu saistītā tekstā:

- a) '*Eurojust lēmums*' ir Padomes 2002. gada 28. februāra lēmums, ar kuru izveidoja *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem, un kas grozīts ar Padomes 2003. gada 18. jūnija lēmumu;
- b) '*Kolēģija*' ir *Eurojust* Kolēģija, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 10. pantā;
- c) '*valsts loceklis*' ir katras dalībvalsts uz *Eurojust* deleģētie pārstāvji, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 2. panta 1. punktā;
- d) '*palīgs*' ir persona, kura var palīdzēt katram valsts loceklim, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 2. panta 2. punktā;
- e) '*Eurojust personāls*' ir administratīvais direktors, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 29. pantā, kā arī personālu, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 30. pantā;
- f) '*datu aizsardzības inspektors*' ir persona, kura iecelta amatā saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 17. pantu;
- g) '*Apvienotās uzraudzības iestāde*' ir neatkarīga iestāde, kura izveidota saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 23. pantu;
- h) '*personas dati*' apzīmē jebkādu informāciju, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu ('*datu subjektu*'); identificējama persona ir tāda, kuru iespējams identificēt tiešā vai netiešā veidā, īpaši, izmantojot atsauci uz identifikācijas numuru vai vienu vai vairākiem faktoriem, kas raksturīgi viņa vai viņas fiziskajai, fizioloģiskajai, garīgajai, ekonomiskajai, kulturālajai vai sociālajai identitātei;
- i) '*personas datu apstrāde*' ('*apstrāde*') ir jebkāda darbība vai darbību kopums, ko veic ar personas datiem, automatizēti vai ne, piemēram, apkopošana, ierakstīšana, kārtošana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, ieguve, konsultā-

cija, lietošana, atklāšana pārraidot, izplatot vai pieejamību nodrošinot kādā citā veidā, līdzināšana vai kombinēšana, bloķēšana, dzēšana vai iznīcināšana;

- j) '*personas datu reģistrācijas sistēma*' ('*reģistrācijas sistēma*') ir jebkurš strukturizēts personas datu krājums, kas pieejams saskaņā ar īpašiem kritērijiem, vai nu centralizētiem, decentralizētiem vai izkliedētiem pēc funkcionālā vai ģeogrāfiskā principa;
- k) '*kontrolieris*' ir persona, kura vienatnē vai kopā ar citiem nosaka personības datu apstrādes mērķus un līdzekļus; gadījumos, kad apstrādes mērķus un līdzekļus nosaka valstu vai Eiropas likumi vai regulas, kontrolieri vai īpašos kritērijus viņa iecelšanai var noteikt valstu vai Eiropas tiesību aktos;
- l) '*apstrādātājs*' ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkāda cita iestāde, kas apstrādā personas datus kontroliera vārdā;
- m) '*trešā puse*' ir jebkura fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkāda cita iestāde, izņemot datu subjektu, kontrolieri, apstrādātāju un personas, kuras tiešā kontroliera vai apstrādātāja pakļautībā ir pilnvarotas apstrādāt datus; un
- n) '*saņēmējs*' ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai jebkāda cita iestāde, kurai paziņo datus, vai nu tā būtu trešā puse vai nē.

II SADAĻA

PIEMĒROŠANAS SFĒRA UN STRUKTŪRA

2. pants

Piemērošanas sfēra

1. Šo reglamentu *Eurojust* piemēro personas datu apstrādei, pilnībā vai daļēji ar automātiskiem līdzekļiem, kā arī personas datu apstrādei ar citiem nevis automātiskiem līdzekļiem, kas sastāda daļu no reģistrācijas sistēmas vai kas paredzēti kā daļa no reģistrācijas sistēmas saskaņā ar *Eurojust* lēmumu.

2. Šo reglamentu piemēro visai informācijai, ko apkopo un kuras turpmāko apstrādi veic *Eurojust*, tas ir, informācijai, ko tā izstrādā vai saņem un kas ir tās rīcībā un attiecas uz *Eurojust* atbildības sfērā esošiem jautājumiem, kas saistīti ar politiku, darbībām un lēmumiem.

3. Šis reglaments neattiecas uz informāciju, kas pārsūtīta kādam *Eurojust* valsts loceklim vienīgi saistībā ar viņa vai viņas juridiskajām pilnvarām, kā noteikts *Eurojust* lēmuma 9. panta 3. punktā.

3. pants

Struktūra

1. Visi personas dati tiek uzskatīti vai nu par saistītiem ar lietu, vai ar lietu nesaistītiem datiem. Personas dati tiek uzskatīti par saistītiem ar lietu, ja tie saistīti ar *Eurojust* operatīvajiem uzdevumiem, kā noteikts *Eurojust* lēmuma 5., 6. un 7. pantā.

2. Ar lietu saistītus datus apstrādā saskaņā ar III un IV sadaļu. Ar lietu nesaistītus datus apstrādā saskaņā ar III un V sadaļu.

III SADAĻA

VISPĀRĪGIE PIEMĒROŠANAS PRINCIPI *EUROJUST*

4. pants

Tiesības uz privātumu un datu aizsardzību

Eurojust savā darbā pilnībā ievēro cilvēktiesības un personas pamatbrīvības, jo īpaši viņu tiesības uz privātumu attiecībā uz viņu personības datu apstrādi neatkarīgi no viņu pilsonības vai dzīvesvietas.

5. pants

Likumības un taisnīguma, proporcionālitate un apstrādes nepieciešamības principi

1. Personas dati jāapstrādā taisnīgi un likumīgi.

2. *Eurojust* apstrādā tikai tos personas datus, kuri ir nepieciešami, atbilstoši, būtiski un nepārsniedz nepieciešamību, ņemot vērā mērķus, kādiem tos apkopo un veic to turpmāku apstrādi.

3. *Eurojust* savas datu apstrādes darbības un sistēmas izstrādā ar mērķi apkopot un tālāk apstrādāt vienīgi tos personas datus,

kas ir nepieciešami saskaņā ar 2. punktā sniegto definīciju. It īpaši jāizmanto iespējas lietot pieņemtus vārdus un padarīt datus anonīmus, cik vien tas ir iespējams, ņemot vērā apstrādes mērķi un to, vai ieguldītie pūliņi ir saprātīgi.

6. pants

Datu kvalitāte

1. *Eurojust* nodrošina, ka personas dati ir precīzi un, ja nepieciešams, atjaunina tos; jāizmanto visi saprātīgie līdzekļi, lai nodrošinātu, ka dati, kuri ir neprecīzi vai nepilnīgi, ņemot vērā mērķus, kādiem tie apkopoti vai kādēļ tiek veikta to tālāka apstrāde, tiek izdzēsti vai izlaboti.

2. Personas datus glabā tādā formā, kas pieļauj datu subjektu identificēšanu ne ilgāk, kā nepieciešams mērķiem, kādiem dati apkopoti vai kādēļ tiek veikta to tālāka apstrāde, saskaņā ar 5. panta 2. punktu.

7. pants

Datu drošība

1. Saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 22. pantu un šo reglamentu *Eurojust* veic nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu, nejaušu izzušanu vai nelikumīgu atklāšanu, mainīšanu, piekļuvi, kā arī jebkādu nelikumīgu apstrādes veidu. Jo īpaši jāveic pasākumi, lai tikai personas, kas pilnvarotas piekļūt personas datiem, varētu piekļūt šādiem datiem.

2. Visiem veiktajiem pasākumiem jāatbilst riskiem, kurus rada apstrāde un apstrādājamo datu veids.

3. *Eurojust* izstrādā visaptverošu drošības politiku saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 22. panta 2. punktu un šo reglamentu. Šī politika pilnībā ņem vērā tiesu sadarbības vienības veicamā darba slepenību un iekļauj noteikumus par dokumentu klasifikāciju, par *Eurojust* strādājošā personāla drošības pārbaudi un par darbībām, kas veicamas drošības noteikumu pārkāpumu gadījumos. *Eurojust* drošības politikas jautājumos notiek apspriedes ar Apvienoto uzraudzības iestādi.

4. Visas *Eurojust* amatpersonas saņem atbilstošu informāciju par *Eurojust* drošības politiku un tām jāizmanto tehniskie un organizatoriskie līdzekļi, kas nodoti viņu rīcībā, saskaņā ar spēkā esošajām datu aizsardzības un drošības prasībām.

8. pants

Datu subjektu tiesības uz informāciju

1. Neskarot IV sadaļā minētos īpašos nosacījumus attiecībā uz datiem, kas saistīti ar lietu un V sadaļā - attiecībā uz datiem, kas nav saistīti ar lietu, datu subjekti jānodrošina ar informāciju par datu apstrādes mērķi un par datu kontroliera personību, par saņēmējiem vai saņēmēju kategorijām, par piekļuves tiesībām un par tiesībām labot savus datus, kā arī ar jebkādu papildu informāciju, piemēram, par juridisko pamatojumu apstrādes darbībai, kādai dati paredzēti, par datu glabāšanas laika ierobežojumiem un par tiesībām jebkurā laikā vērsties pie Apvienotās uzraudzības iestādes, ciktāl nepieciešama papildu informācija, ņemot vērā mērķus un īpašos apstākļus, kādos datus apstrādā, lai garantētu taisnīgu apstrādi attiecībā pret datu subjektu.

2. Šī informācija jāsniedz vēlākais brīdī, kad datus iegūst no datu subjekta, vai, saņemot datus no trešās puses, personas datu reģistrēšanas brīdī, vai, ja paredzēta datu atklāšana trešajai pusei, ne vēlāk kā pirmajā datu atklāšanas reizē, vai šī reglamenta IV sadaļas II nodaļā paredzētajos gadījumos - tiklīdz zūd ticamība, ka varētu tikt apdraudēti apstrādes mērķi, valsts izmeklēšana un kriminālvajāšana, kā arī trešo pušu tiesības un brīvības.

9. pants

Datu subjektu tiesības piekļūt datiem, tos labot, bloķēt un dzēst

1. Datu subjektam ir tiesības piekļūt datiem, tos labot, bloķēt un, atkarībā no apstākļiem, dzēst. *Eurojust*, sadarbojoties ar attiecīgajām valstu iestādēm, ja nepieciešams, nosaka procedūras, lai datu subjektiem atvieglotu šo tiesību īstenošanu.

2. Datu aizsardzības inspektors pēc datu subjektu pieprasījuma nodrošina, lai viņus informē par to tiesībām.

10. pants

Apstrādes konfidencialitāte

Saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 25. pantu visas personas, kas uzaicinātas strādāt *Eurojust* struktūrās un kopā ar *Eurojust*, ir pakļautas stingrām konfidencialitātes saistībām. *Eurojust* veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šīs saistības tiek pildītas un ka par jebkādiem šo saistību pārkāpumiem tiek nekavējoties ziņots datu aizsardzības inspektoram un Drošības nodaļas vadītājam, kuri nodrošina, lai tiktu veikti nepieciešamie pasākumi.

11. pants

Iekšējie datu apstrādātāji

Ja vien to nepieprasa valsts vai Eiropas tiesību akti, persona, kas strādā *Eurojust* par datu apstrādātāju un kam pieejami personas dati, neveic to apstrādi citādi kā vien saskaņā ar kontroliera rīkojumu.

12. pants

***Eurojust* amatpersonu ziņu ievākšana, informācijas pieprasījumi un pretenzijas**

1. *Eurojust* lēmuma 17. panta 2. punkta un 17. panta 4. punkta nolūkā datu aizsardzības inspektors jebkurai *Eurojust* amatpersonai pēc pieprasījuma sniedz informāciju par *Eurojust* datu apstrādes pasākumiem. Datu aizsardzības inspektors atbild uz ziņu pieprasījumiem un rīkojas, saņemot jebkuru informācijas pieprasījumu vai pretenzijas saistībā ar apgalvojumiem par iespējamiem *Eurojust* lēmuma, šī reglamenta vai jebkuru citu *Eurojust* personas datu apstrādi reglamentējošu noteikumu pārkāpumiem. Neviens necieš tādēļ, ka datu aizsardzības inspektoram izteicis aizdomas par personības datu apstrādi reglamentējošu noteikumu pārkāpumiem.

2. Visas *Eurojust* nodarbinātās personas sadarbojas ar Kolēģiju, valstu locekļiem, datu aizsardzības inspektoru un Apvienoto uzraudzības iestādi izziņu pieprasījumu, izmeklēšanu, revīziju vai jebkādu citu ar datu aizsardzību saistītu pasākumu jomā.

IV SADAĻA

NOTEIKUMI APSTRĀDES DARBĪBĀM, KAS SAISTĪTAS AR LIETU

I nodaļa

Nosacījumi, lai personas datu apstrāde būtu likumīga

13. pants

Personas datu apstrāde darbību, kas saistītas ar lietu, kontekstā

1. Ar lietu saistītu darbību kontekstā *Eurojust*, ciktāl tas nepieciešams tā mērķu sasniegšanai, apstrādā personības datus ar automatiski vai strukturētās ar roku ievadītās datnēs saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 14., 15. un 16. pantu.

2. Valsts loceklis(ji), kuri apstrādā personas datus individuālās lietās, nosaka personas datu apstrādes mērķus un līdzekļus, un tādēļ viņus uzskata par kontrolieriem vai, atkarībā no apstākļiem, par līdzkontrolieriem.

14. pants

Apstrādes likumība un taisnīgums

Personas datus drīkst apkopot un veikt to tālāko apstrādi ar lietu saistītu pasākumu kontekstā, ciktāl apstrāde ir nepieciešama *Eurojust* uzdevumu izpildei, pastiprinot cīņu pret smagiem noziegumiem.

15. pants

Mērķu ierobežojums

Personas datus, ko *Eurojust* apstrādā izmeklēšanas un kriminālvajāšanas nolūkā, nekādos apstākļos neapstrādā nekādiem citiem mērķiem.

16. pants

Datu kvalitāte

1. Ja informāciju izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas kontekstā *Eurojust* saņem no dalībvalsts vai trešās puses, *Eurojust* neatbild par saņemtās informācijas pareizību, taču nodrošina, lai no saņemšanas brīža tiktu veikti visi saprātīgie pasākumi informācijas atjaunināšanai.

2. Ja *Eurojust* minētajos datus atklāj jebkādas neprecizitātes, tā informē trešo pusi, no kuras informācija saņemta, un izlabo informāciju.

17. pants

Īpašās datu kategorijas

1. *Eurojust* veic atbilstošus tehniskus pasākumus, lai automātiski informētu datu aizsardzības inspektoru par izņēmuma gadījumiem, kad pielieto *Eurojust* lēmuma 15. panta 4. punktu. Lietu vadības sistēma nodrošina, ka šādus datus nevar iekļaut *Eurojust* lēmuma 16. panta 1. punktā minētajā registrā.

2. Gadījumos, kad šādi dati attiecas uz lieciniekiem vai cietušajiem *Eurojust* lēmuma 15. panta 2. punkta nozīmē, lietu vadības sistēma neieraksta šādu informāciju, ja vien nav dokumentēta Kolēģijas lēmuma.

18. pants

To personas datu kategoriju apstrāde, kas minēta *Eurojust* lēmuma 15. panta 3. punktā

1. *Eurojust* veic atbilstošus tehniskus pasākumus, lai automātiski informētu datu aizsardzības inspektoru par izņēmuma gadījumiem, kad ierobežotā laika periodā pielieto *Eurojust* lēmuma 15. panta 3. punktu.

2. Gadījumos, kad šādi dati attiecas uz lieciniekiem vai cietušajiem *Eurojust* lēmuma 15. panta 2. punkta nozīmē, lietu vadības sistēmā neieraksta šādu informāciju, ja vien nav dokumentēts vismaz divu valstu pārstāvju kopīgi pieņemts lēmums.

II nodaļa

Datu subjektu tiesības

19. pants

Datu subjektu tiesības uz informāciju

1. *Eurojust* operatīvā darba kontekstā datu subjektus nodrošina ar informāciju par apstrādi, tiklīdz noskaidrojas, ka šīs informācijas sniegšana datu subjektam neapdraud:

- Eurojust* uzdevumu izpildi, pastiprinot cīņu pret smagiem noziegumiem; vai
- valstu izmeklēšanas un kriminālvajāšanas, kurās *Eurojust* palīdz; vai
- uzraudzības, pārbaudes vai regulatīvu uzdevumu veikšanu, kas saistīti, tostarp arī sakritības dēļ, ar valsts pārvaldes funkcijas īstenošanu a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos; vai
- trešo pušu tiesības un brīvības.

2. Gadījumos, kad pielieto 1. punktu, registrē ar lietu saistītā pagaidu darba datnē, norādot, uz kāda pamata valsts loceklis(-ji), kas atbildīgs par šo ierakstu, ir pieņēmis lēmumu.

20. pants

Datu subjektu tiesības piekļūt datiem

Katrai personai apstākļos, kas izklāstīti *Eurojust* lēmuma 19. pantā, ir tiesības piekļūt *Eurojust* apstrādātajiem personas datiem, kuri attiecas uz viņu.

21. pants

Procedūra datu subjektu tiesību realizēšanai

1. Personas, kuras vēlas realizēt savas datu subjektu tiesības, var adresēt pieprasījumus pēc izvēles vai nu tieši *Eurojust*, vai arī izmantot dalībvalsts šim mērķim noteiktu iestādi, kura nodod pieprasījumu *Eurojust*.

2. Tiesību realizācijas pieprasījumus izskata tās valsts loceklis(ji), uz kuru pieprasījums attiecas; viņš(i) iesniedz pieprasījuma kopiju datu aizsardzības inspektoram reģistrācijai.

3. Tās valsts loceklis(ji), uz kuru pieprasījums attiecas, veic nepieciešamās pārbaudes un informē datu aizsardzības inspektoru par lēmumu, kāds pieņemts šajā konkrētajā lietā. Pieņemot šo lēmumu, pilnībā tiek ievērots šis reglaments un uz šo pieprasījumu attiecināmie tiesību akti, kā paredzēts *Eurojust* lēmuma 19. panta 3. punktā; iespējamais pamatojums noraidījumam, kā noteikts *Eurojust* lēmuma 19. panta 4. punktā; kā arī apspriedes, kas pirms lēmuma pieņemšanas notiek ar kompetentām tiesiskās kārtības uzturēšanas iestādēm, kā paredzēts *Eurojust* lēmuma 19. panta 9. punktā.

4. Datu aizsardzības inspektors, ja lietas apstākļi to prasa, veic papildu pārbaudes lietas vadības sistēmā un informē attiecīgās valsts locekli(-us) par to, vai šajās pārbaudēs iegūta kāda atbilstoša papildu informācija. Attiecīgās valsts loceklis(-i), balstoties uz datu aizsardzības inspektora sniegto informāciju, var izlemt mainīt sākotnējo lēmumu.

5. Datu aizsardzības inspektors paziņo galīgo attiecīgās valsts locekļa(-u) pieņemto lēmumu datu subjektam saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 19. panta 6. punktu un informē datu subjektu par iespēju iesniegt apelāciju Apvienotajai uzraudzības iestādei, ja viņš vai viņa nav apmierināta ar *Eurojust* sniegto atbildi.

6. Pilnībā pieprasījumu izskata triju mēnešu laikā kopš saņemšanas. Datu subjekts var iesniegt šo lietu Apvienotajai uzraudzības iestādei, ja šajā laika posmā viņš vai viņa nesaņem atbildi.

7. Gadījumos, kad pieprasījums saņemts ar valsts iestādes starpniecību, attiecīgās valsts loceklis(ji) nodrošina, ka šī iestāde saņem informāciju par to, ka datu aizsardzības inspektors sniedz atbildi datu subjektam.

8. *Eurojust* ievieš procedūras sadarbībai ar valstu iestādēm, kas izraudzītas, lai nodarbotos ar datu subjektu tiesībām, lai nodrošinātu pieprasījumu adekvātu un savlaicīgu nodošanu *Eurojust*.

22. pants

Informācija trešajām pusēm pēc personas datu, kas saistīti ar lietu, labošanas, bloķēšanas vai dzēšanas

Eurojust ievieš atbilstošus tehniskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, kad *Eurojust* pēc pieprasījuma labo, bloķē vai dzēš personas datus, automātiski tiek izveidots šo datu piegādātāju un adrešu saraksts. Saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 20. panta 5. punktu kontrolieris nodrošina, ka sarakstā iekļautie saņem informāciju par personas datus veiktajām izmaiņām.

III nodaļa

Datu drošības jautājumi

23. pants

Automatizēta lietu vadības sistēma

1. *Eurojust* ievieš automatizētu lietu vadības sistēmu, iekļaujot tajā reģistrācijas sistēmu, ko lieto valstu locekļi, veicot ar lietu saistītas darbības, iekļaujot tajā arī pagaidu darba datnes un reģistru, kā noteikts *Eurojust* lēmuma 16. pantā. Šajā sistēmā jāiekļauj tādas funkcijas kā lietu vadība, darba plūsmas apraksts, savstarpējas informācijas un drošības atsauces.

2. Lietu vadības sistēmu apstiprina kolēģija pēc tam, kad tā apspriedusies ar datu aizsardzības inspektoru, Apvienoto uzraudzības iestādi un attiecīgo *Eurojust* personālu, pilnībā ievērojot *Eurojust* lēmuma 22. panta un pārējo atbilstošo noteikumu prasības.

3. Lietu vadības sistēma dos iespēju valstu pārstāvjiem noteikt mērķi un konkrētos iemeslus, kādēļ ir uzsākta pagaidu darba datne saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 5., 6. un 7. pantā minētajiem uzdevumiem.

24. pants

Pagaidu darba datnes un indekss

1. Saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 14. panta 4. punktu un 16. pantu *Eurojust* izveido ar izmeklēšanām un pagaidu darba datnēm saistīto datu indeksu, kur iekļauti arī personas dati. Gan indekss, gan pagaidu darba datnes veido lietu vadības sistēmu, kas minēta 23. pantā, ievērojot personas datu apstrādes ierobežojumus, kas noteikti *Eurojust* lēmuma 15. pantā.

2. Valstu locekļi ir atbildīgi par jaunu pagaidu darba datņu, kuras saistītas ar viņu apstrādājamām lietām, uzsākšanu. Lietu vadības sistēma katrai jaunai uzsāktai pagaidu darba datnei automātiski piešķir atsauces numuru (identifikatoru).

3. *Eurojust* ievieš automatizētu lietu vadības sistēmu, kura dod ierobežot pieeju pagaidu darba datnēm, kurās glabājas to apstrādājami personu dati, vai arī piešķirt piekļuvi datnei vai datnes daļai(-ām) citam(-iem) valsts loceklim (-ļiem), kuri iesaistīti lietā, uz ko šī datne attiecas. Lietu vadības sistēmai jādod viņiem iespēja noteikt konkrētus personas datus un ar personām nesaistītu datu elementus, kuriem viņi vēlas dot piekļuvi tiesības citam(-iem) šajā lietā nodarbinātam(-iem) valsts loceklim(-iem), palīgam(-iem) vai pilnvarotiem personāla locekļiem, kā arī saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 14. un 15. pantu atlasīt informācijas elementus, ko viņi vēlas ieviest indeksā, nodrošinot, ka indeksā tiek iekļauti vismaz šādi elementi: atsauce uz pagaidu darba datni; noziedzumu veidi; iesaistītās dalībvalstis, starptautiskās organizācijas un iestādes un/vai trešo valstu iestādes; norāde, vai iesaistītas Eiropas komisijas vai ES iestādes un juridiskās personas; lietas mērķi un statuss (atvērta/slēgta).

4. Kad valsts loceklis sniedz piekļuvi vienam vai vairākiem iesaistītajiem valstu locekļiem pagaidu darba datnēm vai daļai no tiem, lietu vadības sistēma nodrošina, ka pilnvarotajiem lietotājiem ir piekļuve attiecīgajām datnes daļām, bet, ka viņi nevar pārveidot datus, ko ievadījis sākotnējais autors. Tomēr pilnvarotie lietotāji var papildināt pagaidu darba datņu jaunās daļas ar attiecīgo informāciju. Tāpat sistēmas pilnvarotie lietotāji var lasīt arī indeksā esošo informāciju, bet to var pārveidot tikai tās sākotnējais autors.

5. Šāda sistēma automātiski informē datu aizsardzības inspektoru par katras jaunas datnes izveidošanu, kas satur personas datus, jo īpaši par izņēmuma gadījumiem, kad tiek pielietots *Eurojust* lēmuma 15. panta 3. punkts. Lietu vadības sistēmā atzīmē šādus datus tā, kas atgādinās personai, kas ir ievadījusi datus sistēmā, par pienākumu saglabāt šos datus uz ierobežotu laika periodu. Gadījumos, kad šādi dati attiecas uz lieciniekiem vai cietušajiem *Eurojust* lēmuma 15. panta 2. punkta nozīmē, lietu vadības sistēma neieraksta šādu informāciju, ja vien nav dokumentēts vismaz divu valstu locekļu kopīgi pieņemts lēmums.

6. Lietu vadības sistēma automātiski informē datu aizsardzības inspektoru par izņēmuma gadījumiem, kad pielieto *Eurojust* lēmuma 15. panta 4. punktu. Gadījumos, kad šādi dati attiecas uz lieciniekiem vai cietušajiem *Eurojust* lēmuma 15. panta 2. punkta nozīmē, lietu vadības sistēma neieraksta šādu informāciju, ja vien nav dokumentēts kolēģijas lēmums.

7. Lietu vadības sistēma nodrošina, ka tikai *Eurojust* lēmuma 15. panta 1. punktā a) līdz i) apakšpunktā un k) apakšpunktā un 15. panta 2. punkta minētos personas datus var reģistrēt indeksā.

8. Indeksā esošai informācijai jābūt pietiekamai, lai atbilstu *Eurojust* uzdevumiem un jo īpaši *Eurojust* lēmuma 16. panta 1. punkta mērķiem.

25. pants

Reģistrācijas faili un revīzijas norādes

1. *Eurojust* ievieš atbilstošus tehniskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek saglabāti visi ieraksti attiecībā uz apstrādes darbībām, kas veiktas ar personas datiem. Lietu vadības sistēma jo īpaši nodrošina, ka *Eurojust* lēmuma 19. panta 3. punkta mērķiem saglabā ierakstus par datu pārsūtīšanu un saņemšanu, kā norādīts *Eurojust* lēmuma 17. panta 2. punkta b) apakšpunktā. Kā prasīts *Eurojust* lēmuma 22. pantā, šādi ieraksti nodrošina, ka ir iespējams pārbaudīt un noteikt, kurām iestādēm tiek nosūtīti personas dati, un kuri personas dati ir ievadīti automatiskajā datu apstrādes sistēmā un kad un kas šos datus ievadījis.

2. Datu aizsardzības inspektors regulāri pārskata šos ierakstus, lai varētu palīdzēt valsts locekļiem un kolēģijai attiecībā uz jebkuriem datu aizsardzības jautājumiem un veikt nepieciešamos pieprasījumus pārkāpumu gadījumos. Nepieciešamības gadījumā datu aizsardzības inspektors, ievērojot *Eurojust* lēmuma 17. panta 4. punktā noteikto procedūru, informē kolēģiju un Apvienoto uzraudzības iestādi par jebkuriem datu aizsardzības pārkāpumiem, ko apliecina iepriekšminētie ieraksti. Datu aizsardzības inspektors nepieciešamības gadījumā nodrošinās, ka administratīvais direktors ir informēts, lai ļautu viņam vai viņai veikt nepieciešamos pasākumus administrācijā.

3. Datu aizsardzības inspektors sniedz Apvienotajai uzraudzības iestādei pilnīgu piekļuvi 1. punktā minētajiem ierakstiem, kad tas tiek prasīts.

26. pants

Autorizēta piekļuve personas datiem

1. *Eurojust* veic nepieciešamos tehniskos pasākumus un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tikai valstu locekļiem, to palīgiem un pilnvarotajam *Eurojust* personālam, lai sasniegtu *Eurojust* mērķus, ir piekļuve *Eurojust* apstrādātajiem personas datiem operatīvo darbību ietvaros.

2. Šajos pasākumos ņem vērā mērķus, kuru dēļ dati savākti un tālāk apstrādāti, jaunākos sasniegumus, drošības līmeni, kas nepieciešams *Eurojust* šī slepenā darba veikšanai un prasības, ko nosaka *Eurojust* lēmuma 22. pants.

3. Katrs *Eurojust* valsts loceklis dokumentē un informē datu aizsardzības inspektoru par piekļuvi politiku, kuru viņš vai viņa ievieš/-usi savas valsts nodalījumā attiecībā uz datnēm, kas saistītas ar lietu. Jo īpaši valstu locekļi nodrošina, ka atbilstošie organizatoriskie pasākumi tiek atbilstoši veikti un ka pienācīgi tiek pielietoti tehniskie un organizatoriskie pasākumi, laikus *Eurojust* ir nodevis viņu rīcībā.

4. Kolēģija drīkst pilnvarot citu *Eurojust* personālu piekļuvei datnēm, kas saistītas ar lietām, kad tas nepieciešams *Eurojust* uzdevumu veikšanai.

27. pants

Revīzija un kontrole

1. Datu aizsardzības inspektors uzrauga likumīgu un atbilstību *Eurojust* lēmuma, pašreizējā reglamenta un jebkurus citu noteikumu attiecībā uz personas datu apstrādi nosacījumiem, kas attiecas uz *Eurojust*. Šajā sakarā datu aizsardzības inspektors palīdz valstu locekļiem jautājumos, kas saistīti ar datu aizsardzības jautājumiem un vada ikgadējos pētījumus par atbilstību augstākminētajiem noteikumiem *Eurojust*. Datu aizsardzības inspektors ziņo kolēģijai un Apvienotajai uzraudzības iestādei par šo pētījumu rezultātiem, ka arī par jebkuru citu attiecīgu attīstību *Eurojust*. Datu aizsardzības inspektors nepieciešamības gadījumā nodrošinās, ka informē administratīvo direktoru, lai ļautu viņam/viņai veikt nepieciešamos pasākumus administrācijā.

2. Apvienotā uzraudzības iestāde veic kontroli un revīziju saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 23. panta 7. punktu.

IV nodaļa

Datu plūsma trešām pusēm vai organizācijām

28. pants

Datu plūsma trešām pusēm vai organizācijām

1. *Eurojust* cenšas ieviest sadarbības nolīgumus, kuros ir piemēroti noteikumi attiecībā uz personas datu apmaiņu ar visiem partneriem, ar kuriem regulāri notiek datu apmaiņa.

2. Neskarot gadījumus, kad ir šādi sadarbības nolīgumi, *Eurojust* nosūta personas datus tikai tai trešai valstij vai jebkurām citām organizācijām, kas minētas *Eurojust* lēmuma 27. panta 1. punktā, ja uz tām attiecas 1981. gada 28. janvārī Strasbūrā parakstītā Konvencija par individuālo aizsardzību attiecībā uz personas datu automatisku apstrādi, vai kad tiek nodrošināts atbilstošs aizsardzības līmenis.

3. Lēmumu par datu pārsūtīšanu pusēm, kas nav nav Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra konvencijas dalībnieces, pieņem iesaistītais(-ie) valsts loceklis(-ļi), pamatojoties uz novērtējumu par aizsardzības līmeņa atbilstību, ko veic datu aizsardzības inspektors. Aizsardzības līmeņa atbilstību novērtē, ņemot vērā visus apstākļus katrai pārsūtīšanai vai pārsūtīšanas kategorijai. Jo īpaši novērtējums izrietēs no šādu elementu pārbaudes: datu veids, apstrādes mērķi un ilgums, kā dēļ dati tiek nosūtīti, izcelsmes valsts un galamērķa valsts, tiesību aktu

vispārējie un nozares noteikumi, kurus piemēro attiecīgajā valstī vai organizācijā, profesionālie un drošības noteikumi, kurus tur piemēro, kā arī atbilstošas aizsardzības esamība, ko ieviesis sūtījuma saņēmējs. Šāda aizsardzība jo īpaši drīkst būt rakstisku vienošanos rezultāts, kas uzliek saistības kontrolierim, kas veic pārsūtījumu un saņēmējam, kas nav pakļauts Konvencijas dalībnieces jurisdikcijai. Attiecīgās vienošanās saturā jāiekļauj attiecīgie datu aizsardzības elementi. Gadījumos, kad aizsardzības līmeņa novērtēšana rada grūtības, datu aizsardzības inspektors apspriežas ar Apvienotās uzraudzības iestādi pirms konkrētas pārsūtīšanas novērtējuma izdarīšanas.

4. Tomēr pat ja iepriekšējos punktos minētie nosacījumi netiek izpildīti, valsts loceklis drīkst izņēmuma apstākļos, kas uzskaitīti *Eurojust* lēmuma 27. panta 6. punktā, pārsūtīt datus trešai pusei tikai ar mērķi veikt neatliekamus pasākumus, lai darbotos pret tuvām, nopietnām briesmām, kas apdraud personu vai sabiedrības drošību. Valsts loceklis dokumentē šādu ārkārtas pārsūtīšanu ar lietu saistītā pagaidu darba datnē, kurā uzrakstīts pamatojums šādu komunikācijai un informē datu aizsardzības inspektoru par šādu komunikāciju. Datu aizsardzības inspektors pārbauda, vai šāda pārsūtīšana notiek izņēmuma un steidzamos gadījumos.

V Nodaļa

Laika ierobežojumi personas datu glabāšanai

29. pants

Laika limiti personas datu uzglabāšanai

1. *Eurojust* veic atbilstošus tehniskus pasākumus, lai nodrošinātu, ka ievēro *Eurojust* lēmuma 21. pantā noteiktos laika ierobežojumus personas datu uzglabāšanai.

2. Lietu vadības sistēma jo īpaši nodrošina, ka katru trešo gadu pēc datu ievadīšanas pārskata nepieciešamību uzglabāt datus pagaidu darba datnē. Šādu pārskatu pienācīgi jādokumentē sistēmā, tostarp iekļaujot pamatojumu par jebkura lēmuma pieņemšanu, un tā rezultātu automatiski nosūta Datu aizsardzības inspektoram.

3. Lietu vadības sistēmā jo īpaši atzīmē datus, kas ievadīti uz noteiktu laiku saskaņā ar *Eurojust* lēmuma 15. panta 3. punktu. Vajadzību saglabāt šīs kategorijas datus pārskata ik pēc trijiem mēnešiem un to dokumentē tāpat kā norādīts 1. un 2. punktā.

4. Par personas datu apstrādi atbildīgā persona nepieciešamības gadījumā konsultējas ar kolēģiju un datu aizsardzības inspektoru par jebkuru lēmumu saglabāt datus uz ilgāku laiku pēc to pārskatīšanas.

V SADAĻA

NOTEIKUMI APSTRĀDES DARBĪBĀM, KAS NAV SAISTĪTAS AR LIETU

I nodaļa

Vispārīgie principi

30. pants

Apstrādes likumība un taisnīgums

Personības dati jāapstrādā taisnīgi un likumīgi. Jo īpaši personas datus drīkst apstrādāt tikai, ja:

- (a) apstrāde ir nepieciešama, lai izpildītu juridisko pienākumu, kas attiecas uz kontrolieri, vai
- (b) apstrāde ir nepieciešama līguma izpildei, kurā datu subjekts ir iesaistītā puse, vai nepieciešamo pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas vai
- (c) datu subjekts nepārprotami ir devis savu piekrišanu vai
- (d) apstrāde ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta īpaši svarīgas intereses, vai
- (e) apstrāde ir nepieciešama kontroliera likumīgo interešu mērķu sasniegšanai, izņemot, ja šādu interešu sasniegšanā netiek ievērotas datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības, kuras aizsargā saskaņā ar šī reglamenta 4. pantu.

31. pants

Mērķu ierobežojums

1. Personas datus jāapstrādā īpašam un skaidri noteiktam likumīgam mērķim, un tie attiecīgi tālāk jāapstrādā tikai tiktāl ciktāl tas atbilst apstrādes sākotnējam mērķim.

2. Personas datus, kas apkopoti vienīgi, lai nodrošinātu apstrādes sistēmas vai darbību drošību vai kontroli vai vadību, neizmanto citam mērķim, izņemot nopietnu kriminālpārkāpumu novēršanai, izmeklēšanai, atklāšanai un kriminālvaļāšanai.

32. pants

Īpašu datu kategoriju apstrāde

1. Personas datu apstrāde, kas norāda rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību,

piederību arodbiedrībām, kā arī datus, kas attiecas uz veselību vai seksuālo dzīvi vai kriminālsodāmībām ar lietu nesaistītiem mērķiem, ir aizliegta.

2. Šis aizliegums neattiecas, ja:

- (a) datu subjekts ir sniedzis(/-usi) savu skaidru piekrišanu šo datu apstrādei vai
- (b) apstrāde ir nepieciešama, lai ņemtu vērā kontroliera īpašās tiesības un juridiskos pienākumus, kā pienākumus nodokļu un darba tiesību jomā, kas attiecas uz par kontrolieri vai, ja nepieciešams, ciktāl tas saskaņots ar datu aizsardzības inspektoru, piemērojot atbilstīgus aizsardzības pasākumus, vai
- (c) apstrāde ir nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta vai citas personas īpaši svarīgas intereses, ja datu subjekts fiziski vai juridiski nav spējīgs dot savu piekrišanu, vai
- (d) apstrāde attiecas uz datiem, ko datu subjekts acīmredzami ir publicējis, vai kas vajadzīgi, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.

3. 1. punktā minētos datus apstrādā tikai tādiem mērķiem, kādiem tie sākotnēji tika apkopoti.

33. pants

Izņēmumi datu subjektu tiesībām uz informāciju

1. *Eurojust* neoperatīvajā darbā izņēmumi vispārējam principam par datu subjekta informēšanu ir iespējami, kad šīs informācijas sniegšana datu subjektam apdraudētu:

- (a) dalībvalsts vai Eiropas Savienības svarīgas ekonomiskas vai finansiālas intereses vai
- (b) datu subjekta vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību vai
- (c) dalībvalstu drošību, sabiedrības drošību vai aizsardzību.

2. Datu aizsardzības inspektoru informē, kad piemēro šīs atkāpes.

34. pants

Paziņojums datu aizsardzības inspektoram

1. Ikviens kontrolieris iepriekš informē datu aizsardzības inspektoru par jebkuru apstrādes darbību vai šādu darbību kopumu, kas paredzētas vienotam mērķim vai vairākiem saistītiem mērķiem.

2. Sniedzamajā informācijā iekļauj:

- (a) kontroliera vārdu un norādi uz iestādes vai struktūras organizatoriskām vienībām, kam uzticēta personas datu apstrāde konkrētā nolūkā;
- (b) datu apstrādes mērķi vai mērķus;
- (c) datu subjektu kategorijas vai kategoriju aprakstu un ar to saistītu datu vai datu kategoriju aprakstu;
- (d) juridisko pamatojumu apstrādes darbībai, kādai dati paredzēti;
- (e) saņēmējus vai saņēmēju kategorijas, kam datus varētu izpaust un;
- (f) vispārīgu aprakstu, kas ļauj veikt iepriekšēju novērtējumu drošības pasākumu atbilstībai.

3. Jebkurus grozījumus, kas ietekmē šo iepriekšējā punktā minēto informāciju, tūlīt dara zināmus datu aizsardzības inspektoram.

35. pants

Reģistrs

1. Datu aizsardzības inspektors pārzina to apstrādes darbību reģistru, kuras paziņo saskaņā ar iepriekšējo noteikumu.

2. Reģistrā ir vismaz 34. panta 2. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētā informācija.

3. Datu aizsardzības inspektors sniedz Apvienotajai uzraudzības iestādei pilnīgu piekļuvi jebkurai informācijai, kura ir reģistrā, kad to pieprasa.

36. pants

Personības datu apstrāde kontrolieru vārdā

1. Ja apstrādi kontroliera vārdā veic ārējais apstrādātājs, kontrolieris izvēlas apstrādātāju, kas sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz *Eurojust* lēmuma 22. pantā un citos atbilstošos dokumentos prasītajiem tehniskajiem un organizatoriskajiem drošības pasākumiem, un nodrošina minēto pasākumu ievērošanu.

2. Apstrādi, ko veic ar ārējā apstrādātāja palīdzību, reglamentē līgums vai normatīvs akts, kas nosaka apstrādātāja padotību kontrolierim, un kurā jo īpaši ir paredzēts, ka:

- (a) apstrādātājs rīkojas tikai saskaņā ar norādījumiem, ko sniedz kontrolieris; un
- (b) Pienākumi attiecībā uz konfidencialitāti un drošību, kurus nosaka *Eurojust* lēmums un šis reglaments, ir saistoši arī apstrādātājam, izņemot, ja saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par indivīdu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ 16. pantu vai 17. panta 3. punkta otro ievilkumu, uz apstrādātāju jau attiecas kādas dalībvalsts tiesību aktos noteiktie pienākumi attiecībā uz konfidencialitāti un drošību.

3. Lai sniegtu apliecinājumu, līguma vai tiesību akta daļām, kas attiecas uz datu aizsardzību, un prasībām, kas attiecas uz konfidencialitātes un drošības pasākumiem, jābūt rakstveidā vai citā līdzvērtīgā formā.

37. pants

Automātiski pieņemti lēmumi par fiziskām personām

Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda lēmuma subjektam, kas viņam rada tiesiskas sekas, vai kas to būtiski skar un kura pamatā ir tikai datu automatizēta apstrāde, kas paredzēta dažu ar viņu saistītu personisku aspektu novērtēšanai, piemēram, viņa rezultāti darbā, uzticamība vai uzvedība, izņemot, ja lēmums ir nepārprotami atļauts saskaņā ar attiecīgās valsts vai Eiropas tiesību aktiem vai pēc vajadzības to ir atbalstījis datu aizsardzības inspektors. Jebkurā gadījumā jāparedz pasākumi, lai aizsargātu datu subjekta likumīgās intereses, piemēram, tādi, kas ļauj viņam vai viņai izteikt savu viedokli vai ļautu viņam vai viņai saprast apstrādes būtību.

II nodaļa

Iekšējie noteikumi par personas datu un privātuma aizsardzību iekšējo telekomunikāciju tīklu kontekstā

38. pants

Sfēra

1. Neskarot iepriekšējos pantus, šajā nodaļā esošos noteikumus piemēro personas datu apstrādei saistībā ar tādu telekomunikāciju tīklu vai termināliekārtu izmantošanu, kuru darbību kontrolē *Eurojust*.

2. Šajā nodaļā esošos noteikumus "*lietotājs*" ir jebkura fiziska persona, kas izmanto telekomunikāciju tīklu vai termināliekārtu, kuru darbību kontrolē *Eurojust*.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

39. pants

Drošība

1. *Eurojust* veic atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai telekomunikāciju tīklu un termināliekārtu (datoru, serveru, aparātūras, programmatūras) izmantošana būtu droša, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar publiski pieejamu telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējiem vai publisko telekomunikāciju tīklu nodrošinātājiem. Ņemot vērā jaunākos sasniegumus un to ieviešanas izmaksas, šiem pasākumiem nodrošina iespējamajam riskam atbilstīgu drošības līmeni.

2. Gadījumā, ja pastāv konkrēts tīkla un termināliekārtas drošības pārkāpšanas risks, *Eurojust* informē lietotājus par šā riska esamību, kā arī par iespējamajiem aizsardzības līdzekļiem un alternatīviem komunikāciju līdzekļiem.

40. pants

Saziņas konfidencialitāte

Eurojust saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem nodrošina sakaru konfidencialitāti, izmantojot telekomunikāciju tīklus un termināliekārtas.

41. pants

Informācijas plūsmas un rēķina sastādīšanai paredzētie dati

1. Ar lietotājiem saistītos informācijas plūsmas datus, ko apstrādā, lai veiktu izsaukumus un citus savienojumus telekomunikāciju tīklā, pēc izsaukuma vai cita savienojuma beigām izdzēš vai padara anonīmus.

2. Šī vispārējā principa izņēmumi (kā nepieciešamība saglabāt informācijas plūsmas datus saistītus ar reģistrēšanās procesu, kas nepieciešams noteiktiem failiem vai privāto zvanu rēķinu sastādīšanas nolūkiem) ir atļauti tikai, ja tie paredzēti iekšējos noteikumos, ko pieņēmis *Eurojust* pēc apspriedēm ar datu aizsardzības inspektoru. Ja datu aizsardzības inspektors nav apmierināts ar šādu izņēmumu likumību vai atbilstību, apspriežas ar Apvienoto uzraudzības iestādi.

3. Informācijas plūsmas un rēķina sastādīšanai paredzēto datu apstrādi veic personas, kas nodarbojas ar rēķinu sastādīšanu, informācijas plūsmas vai budžeta vadību.

42. pants

Lietotāju saraksti

1. Personas datus, kas iekļauti iespiestos vai elektroniskos lietotāju sarakstos ierobežo, kā arī piekļuvi šiem sarakstiem

atļauj tikai tiktāl, cik tas nepieciešams attiecīgā saraksta konkrētajam mērķim.

2. Šādi saraksti ir pieejami tikai *Eurojust* lietotājiem, vienīgi izmantošanai iekšienē vai citos starpinstitutionālajos sarakstos, kas uzskatāmi par piemērojamiem.

III nodaļa

Īpaši noteikumi

43. pants

Papildu noteikumi

Nepieciešamības gadījumā, *Eurojust* izstrādā tālākus noteikumus par personas datu apstrādi darbībās, kas nav saistītas ar lietām. Par šādiem noteikumiem ziņo Apvienotajai uzraudzības iestādei un publicē atsevišķos iekšējos aprakstos.

VI SADAĻA

CITI NOTEIKUMI

44. pants

Reglamenta pārskatīšana

1. Šos noteikumus regulāri pārskata, lai novērtētu, vai ir nepieciešami jebkādi grozījumi. Jebkādos grozījumus šajā reglamentā veic saskaņā ar tām pašām procedūrām, kas noteiktas *Eurojust* lēmumā šā reglamenta apstiprināšanai.

2. Datu aizsardzības inspektors informē kolēģijas priekšsēdētāju un Apvienotās uzraudzības iestādi, ja viņš vai viņa uzskata, ka ir nepieciešami šī reglamenta grozījumi.

3. Apvienotā uzraudzības iestāde dara zināmu kolēģijai jebkurus ierosinājumus vai ieteikumus par šī reglamenta grozījumiem.

45. pants

Stāšanās spēkā un publicēšana

1. Šis reglaments stājas spēkā nākamajā dienā pēc tam, kad to galīgi apstiprinājusi Padome.

2. To publicē "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī".

I

(Informācija)

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2005. gada 18. marts**

(2005/C 68/02)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss
USD ASV dolārs	1,3279	LVL Latvijas lats	0,6962
JPY Japānas jēna	139,28	MTL Maltas lira	0,4324
DKK Dānijas krona	7,4478	PLN Polijas zlots	4,0675
GBP Lielbritānijas mārciņa	0,69345	ROL Rumānijas leja	36 276
SEK Zviedrijas krona	9,1144	SIT Slovēnijas tolērs	239,70
CHF Šveices franks	1,5495	SKK Slovakijas krona	38,280
ISK Islandes krona	78,08	TRY Turcijas lira	1,7546
NOK Norvēģijas krona	8,1280	AUD Austrālijas dolārs	1,6802
BGN Bulgārijas leva	1,9558	CAD Kanādas dolārs	1,6027
CYP Kipras mārciņa	0,5834	HKD Hongkongas dolārs	10,3552
CZK Čehijas krona	29,749	NZD Jaunzēlandes dolārs	1,7951
EEK Igaunijas krona	15,6466	SGD Singapūras dolārs	2,1613
HUF Ungārijas forints	245,66	KRW Dienvidkorejas vons	1 334,54
LTL Lietuvas lits	3,4528	ZAR Dienvidāfrikas rands	8,0401

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

VALSTS ATBALSTS – UNGĀRIJAS REPUBLIKA

Valsts atbalsts Nr. C 35/2004 (ex HU 11/2003) (Starpposma mehānisma procedūra) – *Postabank és Takarékpénztár Rt./ Erste Bank Hungary Rt.*

Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK Līguma 88. panta 2. punktu

(2005/C 68/03)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Ar 2004. gada 20. oktobrī vēstuli, kuras atveidojums tās autentiskajā valodā ir pievienots šī kopsavilkuma pielikumā, Komisija paziņojusi Ungārijas Republikai par tās lēmumu attiecībā uz minētā atbalsta/pasākuma daļu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Komisija nolēmusi neiebilst pret noteiktiem citiem pasākumiem, kā aprakstīts vēstulē, kas pievienota šim kopsavilkumam.

Ieinteresētās puses var iesniegt savus apsvērumus par atbalsta pasākumu, attiecībā uz kuru Komisija uzsākusi procedūru, viena mēneša laikā no šā kopsavilkuma un tam pievienotās vēstules publicēšanas dienas:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
B-1049 Brussels
Faksa nr.: (32-2) 296 12 42

Apsvērumi tiks darīti zināmi Ungārijas Republikai. Ieinteresētā puse, kas iesniedz apsvērumus, var, norādot iemeslus, rakstiski pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta.

KOPSAVILKUMS

Sākot no 1995. gada PB no Ungārijas valsts institūcijām saņēma finanšu palīdzību, lai pārstrukturētu bankas darbību. Ungārijas Republika, lai saskaņā ar Pievienošanās akta IV.3 pielikumā paredzēto starpposma mehānisma procedūru saņemtu atļauju, paziņoja Komisijai par vairākiem pasākumiem, proti:

I. Procedūra

Komisija 2003. gada oktobrī saņēma paziņojumu attiecībā uz valsts pasākumiem par labu *Postabank és Takarékpénztár Rt.* ("PB") saskaņā ar "starpposma mehānisma" procedūru, kas paredzēta Pievienošanās akta IV.3 pielikumā, kas ir Pievienošanās līguma Eiropas Savienībai sastāvdaļa.

II. Pasākumu apraksts

PB (kura 2004. gada 1. septembrī apvienojās ar *Erste Bank Hungary*) ir uz privātpersonu apkalpošanu orientēta banka, kas Ungārijā piedāvā universālus bankas pakalpojumus. 1998. gadā PB saskārās ar maksātnespējas risku, un valdībai bija jāiejaucas un jāglābj banka, veicot tās rekapitalizāciju un tādējādi iegūstot 99,9 % bankas akciju. Bankas glābšanas nolūks bija sagatavot to pārstrukturēšanai un privatizācijai. Neraugoties uz mēģinājumiem PB privatizēt 2000. gadā, faktiski banka privātam stratēģiskam investoram tika pārdota 2003. gada oktobrī, kad Ungārijas valdība pircējam piedāvāja kompensēt tiesāšanās izdevumus. PB akciju kontrolpakete tika pārdota Austrijas *Erste Bank*, kura piedāvāja visaugstāko cenu. 2004. gada 1. septembrī PB apvienojās ar *Erste Bank Hungary*.

"Pakārtoti aizdevumi, 1995. gada aprīlis", "Kapitāla palielināšana, 1995. gada septembris", "Pakārtoti aizdevumi, 1996. gada marts", "Pakārtoti aizdevumi, 1996. gada jūlijs", "Atbrīvojums no obligātās rezerves prasības, 1997. gada marts", "Tiešs valsts galvojums, 1997. gada aprīlis", "Aktīvu mijmaiņas darījums, 1997. gada septembris", "Kapitāla palielināšana, 1997. gada jūnijs", "Pakārtoti aizdevumi, 1997. gada decembris", "Kapitāla palielināšana, 1998. gada maijs", "Kapitāla pārstrukturēšana, 1998. gada decembris", "Ieguldījumu portfeļa sanācija, 1998. gada decembris", "Atbrīvojums no likumā noteiktajiem aizdevumu un ieguldījumu ierobežojumiem, 1999. gada aprīlis", "Atteikšanās no PB apvienošanās līguma saistībām, 2001. gada novembris", "Atbrīvojums no atvērto valūtas pozīciju ierobežojumiem, 2001. gada oktobris", "Izņēmuma tiesības atvērt kontus studentiem studiju kredītu izmaksai, 2001. gada septembris", "ĀPV kompensācijas (Kompensācijas), 2003. gada oktobris".

III. Pasākumu analīze

[VĒSTULES TEKSTS]

Kaut arī Komisija uzskata, ka lielākā daļa pasākumu nav piemērojami pēc pievienošanās ES, tomēr "Kompensāciju nezināmiem prasījumiem, 2003. gada oktobris" tā uzskata par piemērojamu pēc pievienošanās. Šī Kompensācija paredz, ka prasījumiem, kas tika nosaukti, pievienojoties ES, var tikt pievienoti arī citi prasījumi. Tā rezultātā, potenciālā PB piešķirtā atbalsta joma un summa nākotnē var mainīties un tagad nav nosakāma.

Komisija uzskata, ka Kompensācija nezināmiem prasījumiem, kas ir daļa no pasākumiem, ko Ungārijas valdība apstiprinājusi kopš 1998. gada decembra, lai atvieglotu PB pārstrukturēšanu un privatizāciju, varētu tikt uzskatīta par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Komisija izanalizēja šo atbalstu saskaņā ar Kopienas pamatnostādņiem par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽¹⁾ (Pamatnostādnes 1999. gadam). Pēc veiktās analīzes Komisijai radās šādas nopietnas šaubas par atbalsta savietojamību ar kopējo tirgu:

- Komisija apšauba, ka PB 2003. gadā, kad tai tika piešķirta Kompensācijas, varēja uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu un vai Kompensācijā nezināmajiem prasījumiem iekļautais atbalsta elements bija nepieciešams bankas pārstrukturēšanai.
- Komisijai ir nopietnas šaubas, vai Kompensācijā nezināmajiem prasījumiem iekļautais atbalsta elements tika piešķirts pārstrukturēšanas plāna ietvaros, kas atbilda savietojamības kritērijiem ar 1999. gada pamatnostādņiem.
- Komisija apšauba, ka piešķirtais atbalsts bija minimālais iespējamais un ka atbalsta saņēmējs ir veicis ievērojamu ieguldījumu kopējos PB pārstrukturēšanas izdevumos.
- Komisijai ir nopietnas šaubas, vai pārstrukturēšanas pasākumi, kuriem Ungārijas valsts institūcijas palīdzēja ar valsts atbalsta elementiem, ieskaitot Kompensāciju nezināmiem prasījumiem, saistītas ar pietiekamiem kompensējošiem pasākumiem.
- Komisijai bez tam ir nopietnas šaubas, vai šajā kontekstā var piemērot Eiropas līguma 45. panta 2. punktu. Pats iekļauts Eiropas līguma nodaļā "Dibināšana", un tādēļ Komisija uzskata, ka to nevar piemērot attiecībā uz valsts atbalstu. Turklāt Komisijai ir nopietnas šaubas, ka Kompensācija nezināmiem prasījumiem bija nepieciešama, lai sasniegtu šajā pantā norādītos mērķus.

Nemot vērā minētos apsvērumus, Komisija secina, ka atbalsta elements Kompensācijā nezināmiem prasījumiem šajā etapā varētu neatbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai piemērotu EK līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu. Tādēļ Komisija ir nolēmusi attiecībā uz "Kompensāciju nezināmiem prasījumiem" uzsākt EK līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu jebkurš nelikumīgs atbalsts var tikt atprasīts no saņēmēja.

⁽¹⁾ OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.

"A Bizotsság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizotsság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítélt, a Bizotsságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőségét illetően. A Bizotsság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: "csatlakozási okmány") IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizotsság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: "Postabank" vagy "a Bank") javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizotsság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizotsság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizotsság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizotsság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizotsság kérésére.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekre és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek kívüli (“non-core”) befektetéseinek nagyrésztét kitették két eseti work-out vállalatához, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanaló szervezetéhez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalatához. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végeztek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban “Erste Bank” vagy a “Vevő”) kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **“Alárendelt kötvény, 1995. április”:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500

⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyongkezelő Rt.

19. **“Tőkeemelés, 1995. szeptember”:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...]‑át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...]‑ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5‑én zárult.
20. **“Alárendelt kötvény, 1996. március”:** A Postabank 1996. március 22‑én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **“Alárendelt kötvény, 1996. július”:** A Postabank 1996. június 22‑én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **“Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1‑jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **“Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G‑Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14‑én és 1998. július 10‑én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G‑Módusz tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **“Eszköz swap, 1997. szeptember”:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11‑én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **“Tőkeemelés, 1997. június”:** A Postabank 1997. május 30‑án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **“Alárendelt kötvény, 1997. december”:** A Postabank 1997. december 30‑án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratát hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **“Tőkeemelés, 1998. május”:** A Postabank 1998. május 10‑én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11‑én zárult.
28. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30‑án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9%-os részvényesivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31‑én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A kétéves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimalizálásra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”**: Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkeemfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”**: Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”**: A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékokat képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **“Kizárólagosság a diákhiteltek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”**: A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitelt igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitelszámlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákhitelszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **“Kártérítés az ÁPV Rt. részéről (“kártérítés”), 2003. október”**: A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályáztatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást; vagy
- ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírósi eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az "ideiglenes eljárást". Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt "meglévő támogatási" intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik⁽¹⁾.

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többéltérnyen termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:

- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;

- olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;

- egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőtársaságának címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a "csatlakozást követően alkalmazandó" fogalmának bizottsági értelmezéséről:
- "Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a "csatlakozás után is alkalmazandó"-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és "lehívási jogokhoz" hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jöllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésakor világosan nem ismert."
51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. **"Alárendelt kötvény, 1995. április"**: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. **"Tőkeemelés, 1995. szeptember"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. **"Alárendelt kötvény, 1996. március"**: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. **"Alárendelt kötvény, 1996. július"**: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. **"Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március"**: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejár. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. **"Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április"**: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. **"Eszköz swap, 1997. szeptember"**: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. **"Tőkeemelés, 1997. június"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. **"Alárendelt kötvény, 1997. december"**: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. **"Tőkeemelés, 1998. május"**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **“Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **“Portfóliótisztítás, 1998. december”:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **“Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **“A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **“Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **“Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”:** A diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **“Kártérítés, 2003. október”:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló kártérítés a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.
- 1.4. Következtetések
74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelés, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelés, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelés, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az "Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október" a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita eseteire szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per eseteire nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásokról elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításán ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző "megtisztítására" csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint ⁽³⁾

⁽¹⁾ A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

⁽²⁾ Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

⁽³⁾ A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a "pozitív" ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért "jó"-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

⁽¹⁾ 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

⁽²⁾ Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

⁽³⁾ A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaság-politikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyek strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel⁽¹⁾.
85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, „annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közsférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna”⁽²⁾.
86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, „rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese”⁽³⁾.
87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, „strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti”⁽⁴⁾.
88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.
90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.
92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSA kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. **Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján**

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a "csatlakozást követően is alkalmazandó" intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódhatnak.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. *Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások*

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ ("2004-es iránymutatások") 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ ("1999-es iránymutatások") rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. *Mentőőv*

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőőv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőővnek.

3.3. *Szerkezetátalakítási támogatás*

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint *“a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát”* ⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőke megfelelési mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanalásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megírt privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációját progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az “egyszeriség” feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.
- Minimálisra szorítókozó támogatás
116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzáttutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközadásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított verseny pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.

130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): “[...]”.

131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.

132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

“A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzüsszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.”

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás “letelepedési fejezetének” részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.

137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.

138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

– a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: “Alárendelt kötvények, 1995. április”, “Tőkeemelések, 1995. szeptember”, “Alárendelt kötvények, 1996. március”, “Alárendelt kötvények, 1996. július”, “Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március”, “Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április”, “Eszköz swap, 1997. szeptember”, “Tőkeemelések, 1997. június”, “Alárendelt kötvények, 1997. december”, “Tőkeemelések, 1998. május”, “Tőkeátcsoportosítás, 1998. december”, “Portfóliótisztítás, 1998. december”, “Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április”, “A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november”, “Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október”, “Kizárólagosság a diákhitel folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember”, “Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október”.

– Az “Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október” a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.”

**Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem
Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu**

(2005/C 68/04)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Lēmuma pieņemšanas diena: 2. februāris 2005

Dalībvalsts: Nīderlande

Atbalsta Nr.: N 574/2004

Nosaukums: Atbrīvojums no atkritumu nodokļa attiecībā uz bagarēšanas dūņām

Mērķis (nozare): Vides aizsardzība, ūdensceļu infrastruktūra

Juridiskais pamats: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Budžets: Apmēram 75 miljoni euro (aplēse 2004. gadam)

Ilgums: Neierobežots

Cita informācija: Lēmuma autentiskais teksts, no kura ir izņemta visa konfidenciālā informācija, atrodams tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids.

Punktu-vairākpunktu platjoslas radio frekvenču licenču piešķiršana
Punktu-vairākpunktu platjoslas radio tīkla frekvenču licenču piešķiršanas procedūras

(2005/C 68/05)

'Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana' (Itālijas Republikas Komunikāciju ministrija), 'Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione' (Elektronisko komunikāciju un apraides dienestu ģenerāldirektora birojs) ar šo paziņo, ka 24. februārī 2005 publicētajā 'Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana' Nr. 45, 'Parte seconda' (II daļā), 'Foglio delle Inserzioni' (sludinājumu iedaļā) ir publicēts paziņojums par punktu-vairākpunktu platjoslas radio tīkla frekvenču licenču piešķiršanas procedūru saskaņā ar 'Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni' 23. jūnijā 2004 Spriedumu Nr. 195/04/CONS.

Ģeogrāfiskā pārklājuma zonu licences katrai atbilstošai teritorijai, kuru aptver individuāls Itālijas reģions vai Trento un Bolzano autonomie apgabali, ir pieejamas:

a) spektra resursi 24,5 – 26,5 GHz frekvenču joslā: tie sastāv no atsevišķiem 56 MHz vienādiem blokiem, kas paredzēti katrai pa pāriem savienoto spektru daļai un ko var izmantot pa daļām - ne lielākām kā 28 MHz; tie ir pieejami katrai ģeogrāfiskā pārklājuma zonai šeit norādītajā apjomā:

6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;

5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardy, Marche, Molise, Piemont, Puglia, Sardinia, Sicily;

4: Bolzano, Liguria, Tuscany autonomajiem apgabaliem, Trento autonomajam apgabalam;

3: Veneto;

b) spektra resursi 27,5 – 29,5 GHz frekvenču joslā: tie sastāv no atsevišķiem 112 MHz vienādiem blokiem, kas paredzēti katrai pa pāriem savienoto spektru daļai un ko var izmantot pa daļām - ne lielākām kā 28 MHz; katrai ģeogrāfiskā pārklājuma zonai ir pieejami 2 bloki.

No paziņojuma publicēšanas dienas 'Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana' ir jāpaiet 40 kalendārajām dienām pirms var iesniegt pieteikumus par frekvenču licenču piešķiršanu. Pieteikumiem jāatbilst paziņojumā un konkursa specifikācijās noteiktajiem nosacījumiem un procedūrām.

Puses, kas meklē informāciju par licenču piešķiršanas procedūru, par frekvencēm, kas jāpiešķir, par kvalifikāciju un piedalīšanās procedūrām, par frekvenču licenču piešķiršanas maksu un pārstāvjiem saistošajiem pienākumiem, tiek aicinātas iepazīties ar paziņojumu un konkursa specifikācijām ministrijas tīmekļa vietnē (www.comunicazioni.it).

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Komisija 2005. gada 15. martā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, ar kuru uzņēmums Johnson & Johnson ("J&J", ASV) Padomes Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst pilnu kontroli pār uzņēmumu Guidant Corporation ("Guidant", ASV), nopērkot tā akcijas.
2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:
 - J&J: patērīna preces, farmaceitiski produkti, medicīnas ierīces un diagnostika;
 - Guidant: medicīnas ierīces, ko izmanto sirds-asinsvadu slimību ārstēšanā.
3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma, iespējams, attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts.
4. Komisija uzaicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienās pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M.3687 – Johnson & Johnson/Guidant uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.